Xenofilos

Testimonia Diels-Kranz 52

A 1 /1 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 46
τελευταῖοι γὰρ ἐγένοντο τῶν Πυθαγορείων, οὓς καὶ Ἀριστόξενος εἶδε, Ξενόφιλός τε ὁ Χαλκιδεὺς ἀπὸ Θράικης...

A 1 /2 = Iamblichos, Vita Pyth. 35, 251 Klein
ἦσαν δὲ οἱ σπουδαιότατοι Φάντων τε καὶ Ἐχεκράτης καὶ Πολύμναστος καὶ Διοκλῆς Φλιάσιοι, Ξενόφιλος δὲ Χαλκιδεὺς τῶν ἀπὸ Θράικης Χαλκιδέων.

A 1 /3 = Iamblichos, Vita Pyth. 36, 267 Klein
Κυζικηνοὶ Πυθόδωρος, Ἱπποσθένης, Βούθηρος, Ξενόφιλος.

A 2 /1 = Valerius Maximus, Facta et Dicta Memorabilia VIII, 13(ext.), 3
biennio minor Xenophilus Chalcidensis Pythagoricus, sed felicitate non inferior, si quidem, ut ait Aristoxenus musicus (fr. 16; FHG II, 277), omnis humani incommodi expers in summo perfectissimae doctrinae splendore extinctus est.

A 2 /2 = Lúkiános, Macrobii 18 Harmon
Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικός, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσσχὼν τῆι Πυθαγόρου φιλοσοφίαι ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε.

A 2 /3 = Plinius, Naturalis Historia VIII, 168
ergo pro miraculo et id solitarium reperitur exemplum Xenophili musici centum et quinque annis vixisse sine corporis incommodo.

A 3 = Súda, s.v. Ἀριστόξενος
Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου, τοῦ καὶ Σπινθάρου, μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστὴς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους·

Cfr. Gellius, Noctes Atticae IV, 11, 7:
(4) Sed Aristoxenus musicus, uir litterarum ueterum diligentissimus, Aristoteli philosophi auditor, in libro, quem de Pythagora reliquit, nullo saepius legumento Pythagoram dicit usum quam fabis, quoniam is cibus et subduceret sensim aluum et leuigaret. (5) Verba ipsa Aristoxeni subscripsi:

Πυθαγόρας δὲ τῶν ὀσπρίων μάλιστα τὸν κύαμον ἐδοκίμασεν· λειάντικόν τε γὰρ εἶναι καὶ διαχωρητικόν· διὸ καὶ μάλιστα κέχρηται αὐτῷ.
(6) Porculis quoque minusculis et haedis tenerioribus uictitasse idem Aristoxenus refert. (7) Quem rem uidetur cognouisse e Xenophilo Pythagorico, familiari suo, et ex quibusdam aliis natu maioribus, qui ab aetate Pythagorae. (8) de animalibus Alexis etiam poeta in comoedia, quae Πυθαγορίζουσα inscribitur, docet. (9) Videtur autem de κυάμῳ νον εσιτατο causam erroris fuisse, quia in Empedocli carmine, qui disciplinas Pythagorae secutus est, uersus hic inuenitur: (10) δειλοί, πάνδειλοι, κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι.